

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. София, 11.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **10121** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх. № 21049600/25.20г на Началника на отдел “Охранителна полиция”-СДВР с проц. представител юрк. П. против Решение от 31.08.20г. по нахд № 5961/19г. на СРС, НО, 103ти състав, с което е отменено НП № 1638/18.03.19г на Началника на отдел “Охранителна полиция”-СДВР, с което на Т. Н. Танков /управител на [фирма]-С./ е наложено адм.наказание глоба в размер на 200 лв за нарушение по чл. 13 ал.5 от Наредба № 8121з-611/11.06.18г на МВР вр. чл. 5 ал.4, чл. 52 ал.2 и чл. 82 от Закона за частната охранителната дейност, на осн. чл. 82 от ЗЧОД. Нарушението е извършено на 31.01.19г в [населено място], в база “Б. воденица” на [фирма] и се състои в това, че в качеството си на управител на търговец, извършващ дейност по чл. 5 от ЗЧОД ,не е предприел необходимите действия и не е създал организация да се съхранява в обекта препис на документ-списък на охранителния състав, осъществяващ охраната на обекта съгл. чл. 13 ал.2 т.4 от Наредба № 8121з-611/11.06.18г на МВР. Нарушението е установено в присъствието на охранител във [фирма]-С., при извършване на проверка по преписка от 21.01.19г на СДВР, от служители на група “Лицензи и контрол на частната охр.дейност” в отдел “Охранителна полиция” на СДВР, на осн. Чл. 71 ал.1 от ЗЧОД. В жалбата се твърди, че решението е неправилно и материално и проц.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП, както и

за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Оспорват се изводите на СРС, че НП е незаконосъобразно на процесуално основание поради нарушени права на наказаното лице, тъй като в АУАН и НП не е посочено пълното наименование на нарушената Наредба на МВР/а посочен само номер, дата и издател/. Видно е от делото, че наказаното лице много добре е запознато с разпоредбите на конкретната наредба и за него няма неяснота коя е тя, като правото му на защита не е било нарушено. Оспорва се и извода на СРС, че е процесуално незаконосъобразно в правната квалификация на нарушението да се сочи от АНО и чл. 82 от ЗЧОД, който е санкционната норма, а не нормата със състава на нарушението. Твърди се, че нарушението е безспорно доказано от доказателствата, като правната квалификация е правилна и НП не е следвало да бъде отменяно. В съд. заседание касаторът не се представлява или явява.

Ответникът - Т. Н. Танков не се явява или представлява в съд. заседание. И не изразява становище по жалбата.

Прокурорът изразява становище за правилност на решението на СРС.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц. легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Кас. състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо, но е материално незаконосъобразно. СРС е отменил НП, като изрично е посочил, че няма да разглежда спора по същество, а отменя НП само на процесуално основание. Като съществени процесуални нарушения, довели до отмяна на НП, СРС сочи два аргумента - не било изписано пълното наименование на нарушената Наредба, поради което не ставало ясно коя е тя /от всички издадени от МВР/ и това представлява нарушение по чл. 42 т. 5 /за АУАН/ и чл. 57 ал. 1 т. 6 /за НП/ от ЗАНН; в АУАН и НП е посочен като нарушен и чл. 82 от ЗЧОД, но това е всъщност санкционната норма. Кас. състав счита на първо място, че ако в АУАН/с който се повдига обвинението/ и/или в НП има неправилно/непълно посочени правни основания, то това не води до процесуална, а до материална незаконосъобразност на НП. Следователно, макар да сочи процесуална незаконосъобразност на НП, СРС всъщност е установил материална негова незаконосъобразност /по посочване на правната квалификация/. На второ място, посочено е в АУАН и в НП много ясно коя е Наредбата - тази по чл. 5 ал. 4 от ЗЧОД. Посочена е номера ѝ и датата на издаването ѝ, издателят ѝ, посочено е, че е издадена във връзка с чл. 5 ал. 4 от ЗЧОД. Няма абсолютно никаква неяснота коя точно е Наредбата, за нарушение на която е наказано лицето. Правото му на защита не е нарушено в нито един момент. На трето място - ако сред правната квалификация на нарушението е посочена в допълнение и санкционната норма, това в никакъв случай не води до неправилно определена или липсваща правна квалификация на нарушението. Правна квалификация има, тя е правилна. На четвърто място - в нито един момент наказаното лице не оспорва извършването на нарушението, като с въззивната жалба моли единствено и само за прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Вместо да изложи мотиви по чл. 28 от ЗАНН/за което само е сезиран с въззивната жалба/, СРС е отменил НП /според него на процесуално основание, но всъщност - с мотиви за материална незаконосъобразност във връзка с посочване на правната квалификация/.

По изложените доводи Кас. състав намира въззивното решение за

мат.незаконосъобразно, като следва да бъде отменено. Делото обаче не следва да се връща за ново разглеждане, тъй като не е необходимо събиране на доказателства/нарушението не се оспорва/. Кас.състав намира, че нарушението не е такова по чл. 28 от ЗАНН, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност на нарушението и/или нарушителя спрямо всички останали нарушения от този вид. Поради което НП като законосъобразно следва да се потвърди.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, съгл. чл. 143 ал.4 от АПК вр. чл. 63 ал.3 от ЗАНН. На ответника следва да се присъди юрк. възнаграждение по чл. 78 ал.8 от ГПК вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл.27е от Наредба за правната помощ в размер на 80лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 и чл. 222 ал.1 от АПК, Кас.състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 31.08.20г. по нахд № 5961/19г. на СРС, НО, 103ти състав, по кас.жалба вх. № 21049600/25.20г на Началника на отдел “Охранителна полиция”-СДВР

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 1638/18.03.19г на Началника на отдел “Охранителна полиция”-СДВР.

ОСЪЖДА Т. Н. Танков от [населено място] да заплати на Столична Дирекция на вътрешните работи сумата от 80 лв. /осемдесет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: